

L'esport, eina de cohesió social

La Garriga posa al dia els seus equipaments esportius

Fomentar l'esport com a eina de cohesió social i com a factor bàsic per dur una vida saludable. És un dels objectius de mandat que es va marcar l'equip de govern de l'Ajuntament de la Garriga. Per a dur-ho a terme, l'aposta ha estat el manteniment i modernització de les instal·lacions esportives del municipi.

Des del 2015, s'ha invertit en millores com el nou paviment del poliesportiu de Can Noguera i l'arranjament de les antigues pistes de tennis, que han passat a ser poliesportives. També es va començar a actuar en el camp de futbol, pintant-ne la coberta i la tanca perimetral, una actuació que ha culminat amb la col·locació de la nova gespa. A més, pavelló, camp de futbol i piscines comptaran, a partir de finals d'aquest febrer, amb una xarxa de calor, alimentada per dues calderes de biomassa.

A Can Violí també s'han substituït els seients i reformat els vestidors. I ara, s'està treballant en el tancament de la Pista 2, on també es canviarà el paviment i el mobiliari

esportiu i es reformaran els vestidors. La reforma de la Pista 1 i la construcció de la pista d'atletisme a Can Terrers seran dos dels grans projectes per aquest 2019.

Obrir l'esport a la ciutadania

Tot plegat, unes inversions que superen el milió d'euros i a les que cal sumar les subvencions a entitats esportives del municipi, xifra que s'ha doblat des de l'inici de legislatura. El foment de l'esport entre la joventut també té un paper destacat amb iniciatives com l'Esport Escolar o el casal d'estiu Quercus. Sense oblidar els ajuts socials a esportistes, als quals es destinen cada any 10.000 euros.

Finalment, l'esport es vol obrir a tothom amb esdeveniments als carrers de la Garriga, com la Colors Corpus Run, la cursa de l'1 de maig que organitza el Club Atletisme Les Tortugues, o La Mitja Marató, aquest febrer, on s'espera la participació de més de 12.000 persones i per a la qual l'Ajuntament fa una aportació econòmica de 5000€.

ELGARRIC | opinió dels grups polítics

PDeCAT: Estem fent una feina molt important amb la modernització de les instal·lacions esportives municipals per fomentar l'esport com a eina de cohesió social i integradora i com a hàbit saludable.

Acord: L'ajuntament ha de fomentar l'esport des de totes les vessants: cal ajudar l'esport federat, tenint les instal·lacions a punt i dotant de subvencions perquè els clubs puguin subsistir, però també cal fomentar l'esport no federat ni reglat, l'esport escolar, l'esport familiar... Tota pràctica esportiva significa foment de valors.

CUP: L'esport de base és un vehicle per a la cohesió social als municipis. Per això considerem que garantir l'accés a tothom, potenciar l'esport femení o millorar les instal·lacions municipals són les actuacions essencials en què cal incidir, més que no pas destinar gairebé 10.000 euros en dos partits de voleibol aquests dos darrers anys, la repercussió positiva dels quals no sabem veure per enlloc.

C's: Pista n°2: Obres previstes per juliol-agost 2018. Mal llicitat per part del PDeCAT. Resultat: mesos d'afectació a entitats esportives i obres encara inacabades. Canvi de gespa del camp de futbol: Període d'obres previst: 17/12/18 a 6/1/19. Obra adjudicada el 18/12/18! = 1 mes sense poder entrenar ni jugar-hi. Una gestió calamitosa del PDeCAT. Menys triumfalisme, si us plau.

PSC: El fet de deixar les obres per final de mandat ha fet que les entitats de la Garriga, hagin patit les molèsties per no complir terminis. Entenem que el Foment de l'Esport s'ha de treballar amb previsió i facilitant l'accés a les famílies.

SI: El foment de l'esport a la Garriga sempre ha estat una prioritat per part de tots. Això es demostra tant en la quantitat d'entitats i clubs esportius que tenim com en el gran nombre d'esportistes del nostre poble. Probablement en un futur immediat caldrà disposar de més instal·lacions esportives per evitar la saturació de les actuals. S'ha de seguir en aquest camí!

ICV: Promoure l'esport està molt bé com a eina de convivència i lleure. Cal que aquest sigui inclusiu per tal que tothom el pugui practicar tenint en compte les persones amb més dificultats. Cal garantir el seu gaudi amb condicions i tarifes d'accés universal.

La Garriga aposta pel Servei Local de Teleassistència: 286 llars el 2018

L'autonomia personal, un dret que ens capacita per a la vida diària. Un servei de proximitat que fa més fàcil el dia a dia.

En paraules d'una usuària del nostre municipi aquest mes de gener: **"la teleassistència em dona seguretat, no me'n separo, m'ha ajudat moltes vegades. Sempre hi són. No només per a emergències, sinó per donar-me consells i resoldre dubtes"**.

El compromís pel benestar dels nostre veïns i veïnes i per la millora del nostre poble segueixen sent la màxima ocupació i preocupació del nostre **Grup Municipal**.

El **Servei Local de Teleassistència** és un servei d'atenció domiciliària que garanteix la seguretat i dona tranquil·litat i acompanyament a les persones que poden estar en situació de risc per factors d'edat, fragilitat, solitud o dependència, les 24 hores del dia i els 365 dies a l'any, detectant situacions d'emergència i donant resposta immediata a aquestes.

El Servei s'adapta a la mida de les necessitats de cada persona.

És a dir, de les persones usuàries (no totes necessiten el mateix suport). N'hi ha de més autònomes que amb una resposta a una emergència que puguin tenir en tenen suficient (i això els dona tranquil·litat a elles i a les seves famílies). A d'altres cal fer-los un seguiment més intensiu, amb trucades des de la central per recordar agenda mèdica, fer suport emocional en casos de soledat, visites de les unitats mòbils o dispositius de seguretat complementaris (com els detectors de foc/fum, de presència i caigudes...)

A la Garriga tenim 286 persones usuàries, es dona cobertura a majors de 65 anys en un 10,81% i a majors de 80 anys d'un 31,29%.

286 persones necessitades de suport i ajut per poder desenvolupar-se amb un grau d'autonomia suficient que els permeti poder mantenir un ritme de vida el més estable possible.

Aquest és l'objectiu d'aquest servei, el servei a les persones i l'atenció a les seves necessitats per aconseguir més seguretat personal i familiar

Els ciutadans i ciutadanes que volen disposar del servei poden formular sol·licituds als **serveis socials de cada municipi**. Són els municipis els prescriptors del servei i decideixen els criteris d'accés que consideren (per perfil, unitat de convivència, edat, salut) i també si estableixen mecanismes de copagament.

Després de festes, ajut intens al comerç local

Les festes de Nadal ja han quedat enrere i ara, perquè ens hem de restablir de les despeses que hem fet durant aquests dies, estem immersos de ple en aquells mesos que a tothom ens costen de passar. Però al món del comerç i de les empreses, tot segueix: arrenca un nou any i cal engegar amb noves propostes engrescadores. L'Ajuntament, per la seva part, apaga els llums de Nadal, però en canvi posa a punt noves campanyes que han de captar l'atenció de tots i totes, per retenir-nos al poble a l'hora cobrir les nostres necessitats.

D'una banda, posem en marxa una campanya que ha de posar en valor els avantatges de comprar al poble, perquè estalviem temps i benzina, perquè afavorim la comunitat garriguenca en conjunt, però també perquè ens deixem assessorar pels nostres professionals, els comerciants, que ho fan amb tota dedicació, i perquè els beneficis de comprar al poble es queden i retornen al poble (feina, economia local...). Una economia i un comerç local sanejats no només són símptoma de salut de la comunitat, sinó que alhora són motor de l'activitat del poble: cultura, turisme, patrimoni, en definitiva, una gran contribució al benestar social i al conjunt de la ciutadania.

A més, posem tots els esforços a acabar amb els espais buits que tant perjudiquen el comerç. És cert que en temps anteriors, a la Garriga, teníem un munt de locals sense ocupar. Aleshores vam dissenyar una campanya que ens ajudés a capgirar la situació: recompondre el lineal de passeig per l'eix comercial de sud a nord. La situació actual, que ha variat sensiblement i ja no és caòtica, ens permetrà amb facilitat revaloritzar aquests espais i posar fil a l'agulla per acabar amb aquest tema.

Acabem les festes també contribuint a posar en valor el concepte de vila florida de la Garriga: substituïm els llums de Nadal per un acompanyament floral pel centre del poble, això ens ajudarà a mantenir la imatge de poble alegre.

La Cultura, eina de transformació

La relació entre diners i cultura sempre ha estat conflictiva: no és cap novetat afirmar que la lògica de negoci i la creació de sentit cultural generen discrepàncies i tensions. El model de les indústries culturals sembla no aportar massa més que precarietat, desigualtats i atomització, tot molt lluny de ser motor de treball i de creació artística i cultural.

Com podem fer front al paradigma que ens ven com a exclusiu un funcionament del sector cultural vinculat indestructiblement al mercat? Què hi té a fer la cultura popular i de base, amb aquest panorama? Segurament ben poca cosa.

Potser la pregunta que ens hauríem de fer és diferent. Sota quina perspectiva econòmica la cultura podria encaixar més còmodament?

La resposta sembla fàcil... Un entorn que permeti la gestió democràtica i participativa, orientada a les necessitats humanes i compromesa amb la comunitat pot ser un entorn molt més adequat per al desenvolupament de les propostes culturals, tant de base com estrictament professionals.

És per això que des de la CUP de la Garriga manifestem la nostra alegria per la celebració de la passada festa major d'hivern de la Garriga "el Malhivern", promoguda per l'assemblea de la Saligarda.

De criteris com la preeminència del treball cultural sobre el capital, la voluntat de transformació social, el foment de la diversitat i la qualitat cultural, de l'equitat de gènere, de l'arrelament territorial i del respecte tant per la cultura pròpia com per la interculturalitat, només en poden sorgir projectes engrescadors.

Sabem que el treball de base és feixuc però animem l'assemblea popular a seguir treballant per mantenir viva la flama de la cultura popular i transformadora perquè, com sempre diem, festa sí, lluita també!

PSC

Comencem aquest 2019 amb preocupació. Mentre estem més pendents del que passa a Waterloo, Catalunya viu amb una incertesa important amb un Parlament aturat que deixa sense efectes alguns dels principals problemes dels catalans i catalanes.

Un dels problemes que més ens amoïna, és l'educació pública; una problemàtica que ataca directament els garriguencs i garriguenques relacionat amb aquesta manca de polítiques, és el servei d'Escola Bressol. Fa uns anys, aquest servei, comportava una reciprocitat entre les administracions i els usuaris. Fins al 2013 el repartiment es dividia en 3 parts. Una part la finançava la Generalitat, una altra l'Ajuntament i l'última, l'havia d'assumir l'usuari.

Això va canviar al curs 2013 - 2014, on la Generalitat va decidir aplicar retallades dràstiques contra els serveis públics i en canvi augmentar les subvencions cap als serveis privats, cosa que el Ple de la Garriga ha reprovat amb mocions en reiterades ocasions.

La Diputació va assumir part d'aquest deute de la Generalitat, però veiem amb preocupació que al pressupost 2019 d'aquest organisme no hi ha cap partida prevista en aquest sentit, en un moment en què el TSJC va admetre una denúncia del Grup Parlamentari dels Socialistes, on s'obliga la Generalitat de Catalunya a pagar el deute contret amb els Ajuntaments.

Alguns ajuntaments ja han fet una queixa formal a la Generalitat de Catalunya requerint l'acompliment d'aquesta sentència, mentre a la Garriga, de moment no tenim aquesta sort i culpabilitzem de tot a Madrid. Supposem que l'interès en què no es tramitin els Pressupostos Generals de l'Estat té aquest objectiu de seguir culpabilitzant Madrid d'un aspecte que només és voluntat de la Generalitat.

Mentrestant, a part de bones intencions, nosaltres no sabem en què recaurà aquest terç que de moment, no està pressupostat i que pot recaure en els garriguencs i garriguenques.

El centralismo en la Garriga

La Garriga es más que su centro urbano aunque pareciera que para nuestro Gobierno Municipal solo se deba invertir de manera notable en él. Tiene su importancia, por supuesto, es el eje comercial más importante de nuestro municipio y no en vano podríamos estar de acuerdo que es agradable para pasear aunque seguramente encontremos matices en si algunas zonas deberían ser exclusivamente peatonales o no. Pero más allá de esa importancia, la Garriga está conformada por numerosos barrios donde se invierte poco o nada, donde solamente el Gobierno Municipal actúa cuando no hay más remedio.

Así es como tenemos barrios mal iluminados por la noche o calles de Can Illa o Can Noguera que pueden estar incluso varias noches sin luz artificial. En Montserrat tuvimos episodios de inundaciones en la calle Banyes durante los periodos de fuertes lluvias del pasado otoño... ejemplos abundan.

Capítulo aparte tienen los parques infantiles. Un tema en el que hemos sido bastante críticos con el Gobierno incluso desde antes que entráramos en el Consistorio en 2015. En efecto, mientras el parque de la Pl. del Silenci ha sido renovado con nuevas atracciones pocos años después de haber sido ya remodelado (incluso ahora se le pondrá umbráculos), hay otros muy usados también y que languidecen fruto de las promesas incumplidas del Gobierno de la Sra. Budó, como Pinetons, o porque pecan de no estar en el centro, como el de Can Caralt, Avda. Mil·lenari... En estos, los umbráculos que tanto hemos reclamado siguen sin estar ni esperarse. Padres y madres: toca "asarse al sol" con nuestros pequeños.

Mención especial para el "Parque de la Tirolina" de Can Terrers, la brillante idea del Consell d'Infants. Pese a ser relativamente nuevo carece de luz artificial adecuada y algunos bancos para sentarse los padres... pero eso sí, de eso no falta en la Pl. del Silenci. La pregunta es: ¿para el Gobierno del PDeCAT-ERC existen barrios de primera y de segunda? Con los ejemplos que les hemos dado la respuesta es obvia.

No tengan dudas que Cs seguirá trabajando para acabar con el "centralismo" gubernamental sin que por ello el centro deje de merecer todo el interés y dedicación que necesita.

Convivència entre caça i lleure al bosc

Cada any per aquestes dates, quan és temporada de caça, retornen determinats "problemes" de convivència al voltant del nostre poble. És freqüent trobar-se caçadors amb l'arma carregada o disparant pels boscos de la Garriga. L'altre dia llegia el comentari d'una persona gran que havia viscut de prop el tema de la cacera del senglar; ell comentava que amb el pas dels anys, els costums i les maneres de fer dels caçadors han canviat molt. Comentava com antigament els caçadors anaven al lloc de nit per estar preparats a trencar l'alba, en aquell moment deixaven anar els gossos i començava la cacera que acabava a quarts de nou, llavors era quan recollien i feien un copiós esmorzar de camp, després engreixaven les armes i comentaven l'acció, per seguidament baixar cap a casa a dinar. Així el perill de rebre un tret acabava a quarts de nou. Darrerament el costum és primer quedar al bar i ja es puja cap a la muntanya ben entrat el dia i es practica la caça fins al migdia. Aquests nous costums i el fet que darrerament la gent, les famílies, tinguem el costum de realitzar activitats diverses a la muntanya i als nostres boscos com ara passejar, anar en bicicleta, etc. fa que la possibilitat de trobar-te enmig d'una batuda sigui molt probable, amb el risc que això comporta, o, tot i no trobar-t'hi al mig, anar pel bosc del Malhivern amb els nens sentint trets a prop no t'aporta la tranquil·litat que es busca quan es vol gaudir de l'entorn natural del nostre poble. Darrerament tenim constància d'incidents entre caçadors i caminants tant al Malhivern com als voltants. Alguns que han acabat amb denúncies creuades. NO volem pas demonitzar el col·lectiu dels caçadors, perquè estem segurs que els que no compleixen amb les distàncies de seguretat o amb la norma de recollir els cartutxos usats deuen ser una minoria, però pensem que el govern municipal ha de buscar la manera que tots puguem gaudir del nostre entorn natural, tant caçadors com no caçadors, amb seguretat i sense incidents, amb respecte.

Pensant en les persones més febles, bo per a tothom

Aquest any ens han fet un bon regal de Reis: dues persones ens han agraït la bona feina que vam fer quan vam governar l'Ajuntament, adaptant les voreres amb més espai i amb baixadors. Es dona la circumstància que aquestes dues persones estan en una situació temporal de mobilitat reduïda. El fet que penséssim en accions positives per a les persones en situació de feblesa ha estat i és bo per a tothom ja que en qualsevol moment pot fer falta.

Per això en els pressupostos municipals pel 2019 hem insistit de nou en la necessitat de continuar la feina d'accessibilitat al nostre municipi, reformant carrers, eixamplant voreres...

Un altre aspecte també molt important en aquesta opció d'inclusió social és el d'aconseguir més i millors serveis socials. Actualment disposem de mesures de tarifació social (que en el seu dia van ser proposades per nosaltres) per tal que en funció de la renda tothom pugui accedir a serveis com ara l'escola bressol. Però cal que aquesta tarifació s'ampliï perquè pugui arribar a més gent. Així mateix hem demanat que hi hagin nous ajuts socials per a despeses mèdiques com odontologia, oftalmologia, pròtesis...

En una societat desigual com la nostra, l'administració ha de servir per reduir les diferències i en aquest sentit els Ajuntaments que són propers a la gent, tenen una funció decisiva